

stændigheder tilsiger det, eller hvor der erfaringsmæssigt køres med en efter forholdene for stor hastighed.“

I bemærkningerne til lovforslaget anførtes vedrørende administrationen af denne bestemmelse, der gennemførtes uændret, følgende:

„Bestemmelsen vil efter justitsministeriets opfattelse navnlig kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor trafikken fra større landeveje ledes ind i bymæssige bebyggelser ad veje, der efter deres beskaffenhed muliggør, at de kørende ikke nedsætter hastigheden fra landevejen, skønt dette tilsiges af, at vejen passerer gennem bymæssigt område.

Justitsministeriet agter at søge spørgsmålet om indførelse af yderligere hastighedsbegrænsning løst efter generelle retningslinjer, der opstilles i samarbejde med rigspolitichefen og vejdirektoratet. Man vil derefter indkalde indstillinger fra politiet om, i hvilke tilfælde hastighedsbegrænsning anses for ønskelig, og der vil på grundlag af disse indstillinger og undersøgelser blive truffet afgørelse på de enkelte steder. Overvejelserne, der i første række vil komme til at omfatte hovedveje, landeveje og landevejsgader, må forudsætte, at der for hver enkelt vejstrækning foretages undersøgelser af de relevante omstændigheder. Herunder vil navnlig momenter som vejstrækningens tekniske standard og dens kapacitet, vejstrækningens benyttelse til krydsende færdsel, fodgængerfærdsel og parkering, de hastigheder, der faktisk benyttes på den pågældende vejstrækning, den faktisk forekommende trafikmængde samt oplysninger om indtrufne ulykker komme i betragtning.

Disse undersøgelser vil give grundlag for i det enkelte tilfælde at træffe en afgørelse, der tager hensyn til færdselssikkerheden, bebyggelsen, den rimelige rejsehastighed og den fornødne kapacitet og vil medføre, at hastighedsbegrænsningens omfang i hvert enkelt tilfælde knyttes til nogenlunde ensartede vej- og trafikforhold.“

2. *De motorsagkyndige.* Ved lovens anden del gives der en ny affattelse af færdselslovens § 75 om de motorsagkyndige.

I paragraffens afsnit A, stk. 1, fastsættes, at justitsministeren kan beskikke særlige motorsagkyndige „til foretagelse af undersøgelser og prøver i henhold til nærværende lov og til at yde teknisk sagkyndig bistand ved myndighedernes behandling af sager vedrørende køretøjer“.

I afsnit A, stk. 2, er optaget en udtrykkelig bestemmelse om adgang for justitsministeren til beskikkelse af særligt egnede polititjenestemænd til afholdelse af førerprøver, en ordning, der allerede i nogen tid med gunstigt resultat har været prak-